

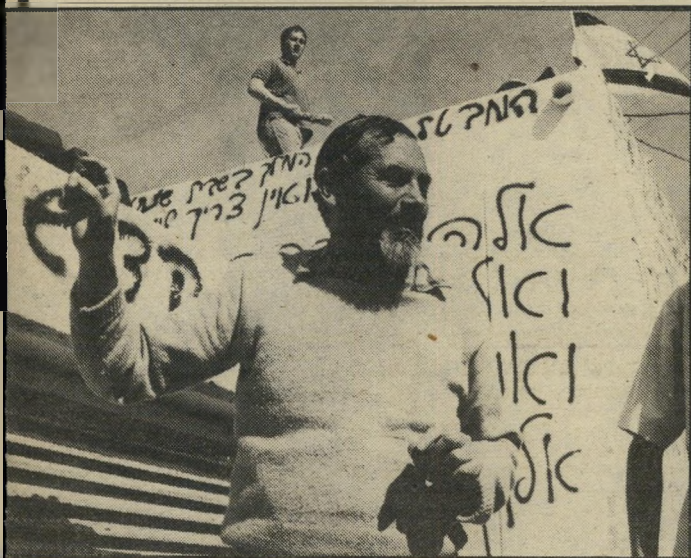

כהנא ושריבטחון שרון, 1982
הערצת-נערים

"הסתייגתי ממנו לא בגלל משהו שאמר או עשה", סיפר סירמן. "היה משהו בעיניים שלו. אני יודע שזה יכול להישמע מלודרמאטי, אבל בלש לומד לסמוך על תגובות כאלה. משהו בעיניו גרם לי לאי-שקט, היה בהן חוסר-הגיון."

בסיפרו, ציף, הקדיש סירמן פרק שלם ל"קשר היהודי", והוא מייחד לו מקום כבוד, בין עלילות המאפיה האיטלקית ופיענוח רצח קיטי ג'נובה. כל זמן שהצעירים של הליגה השתעשו כשטויות, הסתפקה מישטרת ניו-יורק בכך שצילמה את ההפגנות והכינה אלבומי-תמונות של החברים. מפעם לפעם, כאשר ההפגנות היו צעקניות יותר מדי, היו כמה כחורים נעצרים ומשוחררים למחרת. אולם בחודש אפריל 1971, שבועיים אחרי תעלול הצפרדעים, הגיעה אוהרה טלפונית אל מישרד מישלחת-הסחר הסובייטית כי המקום ממולכד, וכי יש לפנות את הבניין בתוך רבע שעה. "שחררו את יהודי רוסיה" צעק המטלפן לתוך השופרת. עיתוי השיחה הטריד את סירמן. זו לא נראתה שיחת מטורף רגילה, מכיוון שהשעה היתה חמש וחצי אחרי הצהריים, שעה שכמעט כל הפקידים עזבו את הבניין. המטורפים נוהגים לטלפן בשעות העבודה, כדי ליהנות ממראה האנשים המפוחדים הנמלטים מהבניין. אוהרה בשעה כזאת נשמעה אמיתית ומסוכנת.

סירמן עזב את המסיבה, שבה בילה באותה שעה, ויחד עם כמה ממפקדי המישטרה הגיע לבניין בלב מנהטן. הם היו במעלית כאשר נשמעה התפוצצות. קומה אחת מעליהם. בקומה ה-19, התפוצצה מיוזרת גיימס-בונד

כהנא בפניו ימית, 1982
הכחשה וגינוי

מבוגר מרוב חברי הליגה והשוטרים חשדו כי הוא אשר הרכיב את הפצצות. בעבודת-זמלים, תוך שימוש באיומים, בפיתוי ובהפחדה, הצליחו שני כלשים להתיידר עם סיגל, ולשכנע אותו למסור להם ידיעות על פיגועים צפויים של הליגה. הוא זכה בשם הצופן "אנג'לו", והועמד לרשותו קריטלפון. מיוחד רק לו, במישטרת ניו-יורק. הוא הפך להיות "הקשר היהודי", שאותו חיפש סירמן.

יומיים אחרי שהותקן עבורו קור הטלפון הישיר, הודיע סיגל למפעיליו כי יש לו עבורם מידע חשוב. כפגישה סודית סיפר סיגל, כי הליגה עומדת לפוצץ את האחוזה של השגרירות הסובייטית בגלן-קוב. "שמעתי שכמה אנשים החליטו לשתול אצבעות דינמיט מתחת לגדר", אמר. "אבל אתם לא צריכים לדאוג, הפצצה הזאת לא תתפוצץ, כי התקינו אותה באופן גרוע", התגאה סיגל.

חומרי-הנפץ שהתגלה היה אומנם מחובר בצורה בלתי-יעילה, ולא היה ברי-פיצוץ.

הקניץ של 1971 היה קניץ שקט עבור מישטרת ניו-יורק, מכיוון שרכיבים מחברי הליגה נסעו לישראל לעבוד בחופשת-הקניץ. סיגל עבד כבית-מלון בחגורת-הבורשטי בהרי קטסקילס, ואנשי המישטרה שמרו על קשר קבוע איתו.

סיגל השתכנע לגלות מי האנשים שהיו איתו כאשר ייצר את הפצצה, שהתפוצצה במישרדי משלחת-הסחר הסובייטית. הוא גם ניחש מי הרכיב את הפצצה, שלא התפוצצה ליד גלן-קוב. המישטרה עצרה את כל החבורה, וכדי שלא יחשדו בו, עצרה המישטרה גם את סיגל. עורכי-הדין של הליגה שיחררו את הצעירים מיד בערבות.

באוקטובר הוועק סירמן לבניין מגורי של המישלחת הסובייטית לאו"ם. מישו ירה ארבע יריות לחרד שניה, שבו ישנו באותו זמן ארבעת ילדיהם של דיפלומטים סובייטיים. בנס לא נפגע איש. היורה עמד על גג בניין האנטריקולג', ממול, והרובה נמצא שם. (המשך בעמוד 58)

כהנא בהפגנה, 1982
הופעה מסודרת ומרשימה

כהנא במעצר מינהלי, 1980
פצצות מאותה קומה

בלשות של כמה שבועות, גילתה המישטרה את המקום שבו נקנו שעוני-הזמן שהורכבו בפצצות והגיעו אל הקונים. היו אלה סטיוארט כהן בן ה-18 ושלוון סיגל, 25.

יריות לחדרי ילדים

יגל היה סטודנט לארכיטקטורה ועבד לפרנסתו כצלם. הוא היה

ממולכדת. איש לא נפגע, אבל הנזק היה גדול. בקומה העשרים מצאו חבלניי המישטרה עוד מיוזרה רומה, הם הצליחו לפרק אותה, שניה בטרם עמדה להתפוצץ.

מאותו הרגע החליט סירמן כי אין זה יותר מישחקי-ילדים. הוא החליט להשתמש בשיטה המישטרית הברוקה, ולשכנע את אחד מאנשי הליגה להיות סוכן כפול. בעבודת